

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. IV. De vitæ communitate, amata à singulis Ordinum primariorum fundatoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](#)

probat, quod miseri debeant ita, ut discerni nequeant.

Respondet 2. Bartolue. lib. 1. §. 20. Incorporatio qua sit apud illos, apud quos viget communitas perfecta, fieri debet non solum quantum ad proprietatem, usumfructum, & administracionem, sed etiam quantum ad usum. Et hinc intentione S. Concil. Trid. & Clem VIII. in decretoreformat. est, quod proviso de necessariis ad sustentationem Religiosorum fieri debeat de massa illa confusa, constante tam ex communibus, quam ex particularibus bonis. h. i.

CAPUT IV.

De vita communitate, amata à singulis Ordinum primariorum Fundatoribus.

Quæres. I. An modus iste vivendi in communi, sit ab omnibus Fundatoribus in suis ordinibus institutus. Affirmat Trithemius, singularis doctrinæ & pietatis vir, qui sic inquit: Revolvamus omnium SS. PP. scripta, & regulas; & nusquam inveniemus Monacho peculum ullatenus permisum: omnes enim hoc vitium damnant, omnes monacho proprium prohibent, omnes in communi vivere, renuntiantes seculo præcipiunt. h. i.

De monachis quoque sui temporis S. Gregorius Nazian. & ipse monachus in speciali serm. ait: Desiderabam videre sanctum illum psallentium chorū, NB. communem vitam sine communibus vitiis agentes, secretum verò non absque communiducentes fraternitatis affectu: & qua majora omnibus

nibus, & clariora sunt, in paupertate divites, nihil habentes, & omnia possidentes: nihil in mundo habentes, & supra mundum viventes: quibus labor delicia, qui in carne positi extra carnem vivunt: quorum pars Dominus: propter regnum pauperes, & propter paupertatem reges. h. i.

Q. 2. Cujus potissimum Summi Pontificis auctoritate (post nascentis Ecclesiæ primordia aliqualiter interrupta) credatur resuscitata seu restituta vita communis Apostolica. R. Quod S. Urbani Papa & Martyris, qui ab anno 226. ad 233. 25. Maji rexit Ecclesiam. De quo in Monarchia nova Ecclesiastica SS. Petri & successorum ejus hæc leguntur. Aves, volucres, lupus, & Agnus, fera, mansueta animalia, quæ unâ pascuntur in agro, & unâ coeunt in cœlum, symbolum sunt vita communis, quæ nata in seculo aureo, tempore renata Apostolico, diebus tandem pubescit Urbani, qui ad similitudinem Solis voluit omnia esse communia. Ibidem in Elogio. Ante pedes Apostolorum non fuisset argentum, si abfuisset vita communis. Ecce, quam bonum, habitare Fratres in unum! Urbano hoc dedit inopia, quod pauperum fecerit patrimonium... Bonis in communi positis, vita resurgit Apostolica &c.

Q. 3. Quid de S. communitate S. August. in sua Regula. R. Multoties inibi facit mentionem ejus, v. g. c. 1. & 8. dum prohibet, ne quis verbo dicat, ista res est mea. Et non dicatis aliquid proprium, sed sint vobis omnia communia. Item præcipit, ut ex eodem penu & vivant & vestiantur, ut omnia mobilia in communitate serventur: ut

omnis

omnis labor in commune vertatur commodum, non autem alicujus particularis. Et si quid alicui à parentibus tribuat, debet reponi in massa communi, & à Prælato in necessitate distribui, &c. Hæc Regula ferè prima inter alias cœnobiticas; quam proinde Ecclesia vocat Apostolicam; Pius V. divinam; Navarrus aliis regulis altiorem & digniorem, Hyacinthus Donatus ceteris Regulis præstantiorem: Joannes insuper Maubornus in suo Roseto: Non est talis regula inter regulas universas, sicut Regula S. Augustini: excedit, ab authoris conditione, exemplaris perfectione, temporis antiquitate, mandatorum discretione, & spiritualitate. h. i. Et ipse Magnus S. Augustinus apparens S. Norberto ajebat: Ecce! habes Regulam, quam ego conscripsi: sub quasi benè militaverint confratres tui, filii mei, adstabunt securi in extremi judicii die.

Quæ. 4. Quid S. Benedictus in Regula de communitate. R. multoties in hac agitur de illa. Postquam enim S. P. Benedictus docuerat, debere ante omnia vitium proprietatis à Monachis radiciter amputari, ita ut non præsumant aliquid dare, aut accipere sine jussione Abbatis, neque aliquid habere proprium; addit, eos omnia necessaria; Patre monasterii sperare debere; ita ut non liceat eis quidquam habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit; cùm omnia sint omnibus communia, &c.

Q. 5. Quid de S. communitate in aliis Ordinum mendicantium Regulis. R. I. à S. Alberto in Regula PP. Carmelitis sic præcipitur: Nullus

Fra-

*Fratrum aliquid proprium sibi esse dicat : sed sine
vobis omnia communia : & distribuatur unicuique per manum Prioris, vel per Fratrem ab eodem
ad id officium deputatum, prout cuique opus erit &c.*

*R. 2. PP. Carthusiani , qui non habent aliam
Regulam, quam statuta propria novæ collectio-
nis (primitus sub S. P. Brunone , & Guigone non
habebant nisi sanctas consuetudines propagatas
ad successores) rigorosissimè servant in religiosa
paupertate vitam communem ; hinc p. i. stat. c.
19. præcipitur eis in illis districtè , ut omnia qua-
litercumque obvenientia , seu donationes , seu e-
leemosynæ , quantumvis intuitu privati Mona-
chi , à privato factæ , incorporentur monasterio
& mensæ communi. Cujus S. communitatis sta-
bili conservationi , illi & temporalem , & spirita-
lem hanc adscribunt supernam benedictionem ;
de qua *Servatius in optica spec. 46. Angelica* hæc
Religio Carthusianorum pristinum vigorem non
*relaxavit , quia vitam communem semper reci-
nuit. h. i. De qua & alibi in hoc libro.**

*Resp. 3 S. Birgitta c. 2. Regl. vult omnia necessaria
exspectari ab Abbatissa, scil. vestitus, lectisternia, o-
peris instrumenta , & alia hujusmodi &c. & Mo-
niales , quæ non sunt in officio , prohibet pecu-
niā tenere ; immò nec permittit quidem obo-
lum attrectare manibus.*

*Resp. 4. PP. Societatis Jesu (de quibus non
mentitur , qui dicit evangelicum illud : qui erant
novissimi , facti sunt primi) omnia omnino ha-
bent in communi modo exacto , immò perfectis-
simo ; prout videre licet in Summario Constitut.*

item

item Regulis communibus , & particularibus conditis pro dicta S. Societ. membris , seu Sociis.

Resp. 1. De PP. Theatinis Clericis regularibus S. Pauli, dictis Barnabitis, item PP. Oratoribus, & si quæ sint alij novæ approbatæ Communitates Regularium utriusque sexus, constat firmiter, ipsos propriis institutis ad vitam communem obligari.

CAPUT V.

De vita communitate præcepta in aliorum Fundatorum Regulis.

Quæ. 1. Quid alii minus noti Ordinum Fundatores præceperint in suis Regulis ratione S. communitatis.

Resp. 1. S. Casarius in sua Regula §. 2. hæc habet formalia : sint vobis omnia communia.

Resp. 2. S. Ferreolus in sua Regula cap. 10. sic præcipit : Nullus Monachorum aliquid sibi proprium, absque societate fratrum , audeat vindicare... Quidquid rerum secum detulerit... statim cognoscat omnia in communionem transisse: Et hoc tantum judicet proprium, quidquid cum fratribus possederit indivisum. b.i.

Resp. 3. Regula Monasterii Tarnatensis c. 14. ita jubet : oportet, ut in domo Dei unanimes habitetis: Et sit vobis anima una, Et cor unum in timore Dei per vigilans : nihilque habere vos proprium reputetis, sed sint vobis cuncta communia. b.i.

Resp. 4. Regula S. Isidori c. 5. hoc mandat quoque